

[Lone Dybkjær]

Hvis ministeren ønsker mobilitet – det gør jeg også – så er det helt andre ordninger, der skal sættes i værk, før man får den fornødne mobilitet.

Tinning (VS):

Psykologi har aldrig været undervisningsministerens stærke side, som man ved, så jeg vil godt gøre opmærksom på, at sådan noget som sorg og fortvivlelse har det tit med at slå om i desperation og aggression. Det kan man se på mange andre områder, og det kan man også se, når undervisningsministeren skal fortælle noget om denne rekrutteringsplan. For selvfølgelig må det være et udtryk for aggression og for desperation, når undervisningsministeren siger: I har to muligheder, kære venner, I gør, som jeg vil have det, eller også er der bare lukket. Derfor synes jeg, det var godt, at undervisningsministeren sagde, at det var egentlig slet ikke det, der var meningen; hele meningen havde blot været at udtrykke ministerens dybtføjte sorg og intense fortvivlelse.

Undervisningsministeren forholdt sig slet ikke til min bemærkning om forskerrekruiteringsplanen i sit svar, men stoppede ved de mange relevante spørgsmål fra den radikale ordfører. Jeg er helt enig i, at de spørgsmål var relevante, men jeg vil da godt høre, om undervisningsministeren vil bekræfte nogle få ting vedrørende denne forskerrekruiteringsplan.

Det første skal være, at hvis den bliver realiseret, som den ligger, er det så rigtigt, at omkring år 2000 vil 40 pct. af det videnskabelige personale ved de højere læreanstalter være løst ansat? Det andet skal være: er det rigtigt, at hvis planen bliver realiseret, som den ligger, så vil 40 pct. af dem, der er med i starten af forløbet, ikke nå frem til at blive ansat inden for de højere læreanstalter?

Det tredje skal være: af de 1.100 stillinger, 100 om året, forskerrekruiteringsplanen omfatter, ved vi, at de 135 kommer til uden for de rammer, som i forvejen ligger; vi ved, at de 330 hænger ene og alene på et løfte fra finansministeren, som skal indfries i 1987, og vi ved, at de sidste 645 er nogle, som skal tages inden for de allerede eksisterende rammer. Det er selvfølgelig mange tal, og jeg forstår godt – også ud fra et almindeligt pædagogisk hensyn – at undervisningsministe-

ren startede med at sige, at det nok var dumt at snakke om for mange tal i dag. Men hvis vi holder os til nogle få, er det vigtigt, synes jeg, om vi kan få at vide, om det kun er lige godt og vel 10 pct. af de stillinger, forskerrekruiteringsplanen omfatter, som vi i dag ved vil komme til ud over de allerede eksisterende rammer. Hvis alle disse oplysninger er rigtige, så synes jeg, at man lidt nemmere forstår, at AC ikke uden videre har sagt tusind tak til undervisningsministeren.

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der ikke er kommet endnu et reaktionært parti, som mener, at alting skal forblive, som det er. VS har det stadig væk sådan, at vi mener – det var den formulering, undervisningsministeren brugte – at ministeren passende kunne spare sig ulejligheden. Hvis ministeren sparede sig ulejligheden, ville der ikke ske det, at tingene fortsatte uforstyrret, eller at tingene gik i stå. Der ville tværtimod ske det, at tingene udviklede sig i en anden retning. Vi skulle såmænd nok få nogle flere datalogistuderende og nogle flere datalogikandidater, for når der er et så stort og ekspanderende område, som i hvert fald undervisningsministeren hævder, så skulle der nok komme nogen. Det er ikke sikkert, at der ville komme flere arbejdsløse inden for socialområdet. Det er ikke sikkert, at der ville komme flere arbejdsløse inden for sundhedsområdet. Det er ikke sikkert, at den humanistiske basisuddannelse på RUC ville blive halveret. Det er ikke sikkert, at der skulle skæres ned på gymnasierne og klasserne overfyldes. Det er alt sammen fuldstændig korrekt, det kan man ikke vide. Det, der lå i mine bemærkninger, var bare, at på de punkter tilslutter vi os dem, der mener, at ministeren passende kunne spare sig ulejligheden.

Jeg synes, det er vigtigt at få sagen omkring forskerrekruiteringsplanen belyst ordentligt, både det dér med, hvor mange det er, der i virkeligheden skal sorteres fra, og hvem det er, der skal betale. Det kan måske få os til lidt bedre at forstå, hvorfor AC har reageret, som de har gjort, og også få os til at forstå, at denne forskerrekruiteringsplan er ikke noget, der bare ligner en hjælpende hånd. Denne forskerrekruiteringsplan er et forsøg på at udvikle endnu et nyt styringsinstrument, som undervisningsministeren kan sidde og hygge sig med. Det er klart, at den siddende undervisningsminister tror og hå-